

MellarN konferencia beszámoló

2024. május 15.

Óbudai Egyetem

Az eddigi legnagyobb létszámmal, 124 fő részvételével zajlott az ide MellarN konferencia az Óbudai Egyetemen.

Ka Ho Mok (Lingnan University) a mesterséges intelligencia befolyását, valamint a Covid alatti online oktatás előnyeit fejtegette az előadása alatt. Sok új technikával, platformmal találkoztak mind az oktatók, mind a hallgatók, melyeket egyénileg tudtak használni. A tanulók 95%-a elégedett volt az oktatás színvonalával, könnyebben egyénre szabva tudtak tanulni, flexibilisebb volt a rendszer. Egyes tanulmányok azt is megmutatták, hogy az online tanulási formában több időt töltöttek a kurzus programjával, ugyanakkor kevesebb interakciójuk volt az oktatóval. Az online oktatás előnyeinek ellenére a pandémia után a hallgatók azt is megfogalmazták, hogy a személyes oktatást jobban preferálják.

Saját gondolatként a professzor megosztotta, hogy a hallgatókat nem a piac elvárásainak megfelelően kell oktatnunk, hanem olyan embereket kell nevelnünk, akik felelősségteljesen tudnak dönteni és felelősséget tudnak vállalni a világért. Meg kell értetni a diákokkal, hogy mindannyian különbözünk és hogy elfogadónak kell lennünk azért, hogy felelősségteljes polgárai legyünk a Földnek.

Janika Leoste (Tallin University) az észtt oktatási struktúráról beszélt: arról, hogy a tudásba fektetnek, felméri, hogy mire lesz szüksége, milyen képességekkel kell rendelkeznie a kikerült hallgatónak a munkaerőpiacon, és azt hogyan tudja értékesíteni, hogyan tudja a tudását eladni. Kooperációt dolgoznak ki a nagyobb cégek profitorientált vezetői és az egyetemek „tudósai” között azért, hogy egymást segítsék, illetve hogy a vállalatok befektessenek a tudományos munkába, mert azzal ők is növelni tudják majd a bevételüket (lásd [EdTech Talents](#)).

Fontosnak tartják azt is, hogy a hallgatókat a jövő tudására készítsék fel, mert az a tudás, amire szükségük lesz, még nincs benne a mostani tankönyvekben.

James E. Katz (Boston University) a mesterséges intelligencia árnyoldalairól beszélt, hogy megfigyel minket, elemel, eltárolja az összes információt, majd ezekkel hogyan befolyásolja különböző szinteken az emberi döntéseket. Az MI algoritmusok által szűri az egyének feladott tartalmakat, híreket, melyekkel a döntését, hangulatát befolyásolja. Az MI képes álhíreket generálni, ezzel megmászva az emberek gondolkodását.

Éljünk a szabad szólás és választás jogával!

Phillip Assinger (Universität Graz) felhívta a figyelmet arra, hogy a hallgatók nagy százaléka dolgozik a tanulmányai mellett, mely erősen befolyásolja a tanulmányaikat, koncentrációképességüket. Felvetette azokat a kérdéseket, hogy milyen követelményeket támaszthatunk a hallgatókkal szemben, valamint hogy elvárható-e, hogy az oktatás profitorientált legyen.

A **kerekasztal beszélgetésnél** parázsló vita alakult ki arról, hogy a digitalizáció zajlik, a transzformáció elengedhetetlen, az egyetemeknek rá kell jönniük, hogy a 21. század már itt van. Ezzel ellentétben a nagy egyetemek lassú mamutként haladnak előre, habár a Covid rákényszerítette az oktatókat a digitalizációra, mellyel színvonalasabban tudták a hallgatókat kiszolgálni.

De jó ez így? A mai ember stressz-szintje egyenlő az I. világháború lövészárkaiban szolgáló katonák stressz-szintjével. Meddig kell elmenni a digitalizációval? Nekünk is meg kell tanulni, hogy felelősségteljes használatra oktassuk a hallgatókat. Ki a digitális kapuőr, ki látja el ezt a feladatot? Szoftveres garancia nincs, Magyarországon a digitális kultúra pedig hiányos, az emberek elhiszik, amit az interneten látnak, olvasnak.

Kitértek arra is, hogy a felvett hallgatók alapvető hiányosságokkal érkeznek az egyetemre, mint az olvasásértés, kritikus gondolkodás és jegyzetelés. A felvett hallgatók (az alacsony pontszámok miatt) nagyon sokszínűek attól függően, hogy milyen szociális háttérrel, műveltséggel érkeznek.

A **műhelymunka** során a B szekcióhoz csatlakoztam, mely a *Demográfiai tényezők és Lifelong Learning (LLL)* címet kapta. Érdekes volt látni a különböző munkákat, és hogy mégis mind ugyanazzal a gondokkal szembesülünk.

Dr. Dézsi Anna Júlia PhD

Propedeutikai Tanszék